

Jen já vím, kdy žena pláče

Iveta Bartošová

Jen já vím, kdy žena pláče
Kdy svůj pokoj zamyká
A kdy slzám téct už nebrání
Tehdy má polštář celý zmáčen
Z jistot bývá panika
Hořkost v ní zůstává z poznání
Jen já vím, kdy žena pláče
Kdy se tmy začne bát
A nový den už odmítá
Svět je jenom prázdná scéna
A nemá sílu štkát
Na strop příběh svůj si promítá

Příběh lásky v barvách
Co konec šedý mívá
Včera věčná
Je láska dnes minulá
Bolí, bolí a dál Je v ženě živá

Jen já vím, kdy žena pláče
Důvod vstát jí uniká
S prohrou bývá každý jenom sám
Tehdy má polštář celý zmáčen
A všechno v ní nařiká
Proč to říkám?
Já to znám

Já vím, kdy žena pláče
Důvod vstát jí uniká
S prohrou bývá každý jenom sám
Tehdy má polštář celý zmáčen
A všechno v ní nařiká
Proč to říkám?
Já to znám

Jen já vím, kdy žena pláče
Kdy svůj pokoj zamyká
A kdy slzám téct už nebrání
Tehdy má polštář celý zmáčen
Z jistot bývá panika
Hořkost v ní zůstává z poznání